

DZIENNIK URZĘDOWY WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO

w Warszawie dnia 29 Kwietnia 1817 Roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civilatis, iisque obtemperare.

Urządzenie względem uregulowania Dróg i naprawy
Traktów publicznych.

Nro 11396. Wydział Administracyyny.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO

Otrzymawszy pod dniem 9tym Kwietnia r. b. Nro 428 z Kwietnia 1817 polecenie od Kommissyi Spraw Wewnętrznych i Policyi, względem uregulowania, naprawy i utrzymywania Dróg publicznych, z załączeniem w téj mierze stosowney Instrukcyi; przystępując do tak ważnego i bogół Kraiu interessującego dzieła, przyzwoitą bydz rzeczą uznać: powtórzyć nayprzód wydane już w téj mierze w roku zeszłym przez Namiestnika Królewskiego ustawy pod dniem 20 Kwietnia i 14 Maia, które już dawniey przez bywszego Prefekta Departamentu Warszawskiego do publiczney wiadomości podanemi były, a to iak następuje:

W Jmieniu Nayaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyy Króla Polskiego. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Chcąc ułatwić kommunikacye handlowe w Królestwie Naszym Polskim i urządzić w nim drogi w sposób odpowiadający potrzebie i wy-

godzie publiczney oraz ozdobie kraju, na przełożenie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Trakty publiczne w Królestwie Polskim, dzielić się będą na trakty wielkie, trakty średnie i drogi poboczne.

Art: 2. Traktami wielkimi nazywać się będą takie, które od Miasta Warszawy idą aż do Granicy Królestwa, albo takie co nieprzechodząc przez Miasto Warszawę, idą od iedney granicy Królestwa przez kilka Woiewództw do drugiey, iakimi są trakty:

- z Warszawy do Krakowa
- do Wrocławia
- do Poznania
- do Królewca
- do Głodna
- do Brześcia
- do Torunia i Gdańska
- na Lublin do Uściługa.
- do Lwowa
- z Krakowa na Lublin do Brześcia.

Art: 3. Traktami średniami nazywać się będą te drogi, które z Warszawy idą do innych Miast Woiewódzkich, tudzież drogi łączące między sobą Miasta Woiewódzkie, daley drogi łączące Miasta Woiewódzkie z Miastami Obwodowemi, nakoniec drogi łączące między sobą Miasta Obwodowe.

Art: 4. Wszystkie inne drogi zwać się będą drogami pobocznymi.

Art: 5. Wszystkie trakty i drogi w powyższych artykułach wymienione, wymierzone będą na mile.

Art: 6. Mila urzędowa w Królestwie Polskim równą będzie mili geograficzney, których idzie 15 na ieden stopień równika. Mila ta nazywać się będzie Polską, i mieć będzie długości dwanaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt sześć łokci Warszawskich.

Art: 7. Dla iednostayności tak traktów iako i dróg w Królestwie; oznaczamy ich szerokość iak następuje:

Trakty wielkie mieć będą szerokości sążni 7. wyiawszy miejsca gdzie się to w żaden sposób uskutecznić nie da.

Trakty srzednie szerokości sążni 5.

Trakty poboczne sążni 2.

Art. 8. Dopelnienie niniejszego postanowienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji w czém do niej należy poruczamy. Działo się na Sessyi Rady Administracyney dnia 20 Kwietnia 1816 w Warszawie.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Radzca Sekretarz Stanu, Jenerał Bdy, (podpisano) Kossecki.

Zgodne z oryginałem, Radzca Sekretarz Stanu, Jenerał Bdy, (podpisano) Kossecki.

W J m i e n i u N a y i a ś n i e y s z e g o

A L E X A N D R A I.

Cesarza Wszech Rossyy, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji po wysłuchaniu zdania zgromadzenia ogólnego Rady Stanu, zważywszy potrzebę oznaczenia prawideł, podług których roboty około dróg publicznych mają być wykonane, do póki stałe w téj mierze przepisy wydane nie będą postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Stosownie do praw trwających wszystkie gminy bez wyłączenia ludu wyznania Moyżeszowego i każdy właściciel, winni utrzymywać na właściwym gruncie drogi, groble, mosty i przeprawy wszelkie, podług przepisów Rządowych. — W tym celu oddawna ustanowione szarwarki w Kraju naszym do tego iedynie zwracamy i przeznaczamy celu, a właściciele w części i stosunku ludności posiadanej włości, przykładać się do ich utrzymywania powinni.

Art. 2. Stosownie do postanowienia naszego pod dniem 20 Kwietnia r. b. do traktów wielkich i średnich w przypadku, gdzieby utrzymywanie to możność gminy i właściciela przechodziło, Kommissya Woiewódzka za poprzedniczem zdaniem sprawy biegłych, wezwie w pomoc gminy i właścicieli z właściwego lub z przyległych Powiatów stosownie do położenia.

Art. 3. Drogi poboczne będą utrzymywane wyłącznie przez miejscowe gminy i właścicieli.

Art. 4. Rozkład podług artykułu 2go potrzebnej pomocy dni pieszych i ciągłych, będzie stosowany do liczby dymów i odległości od miejsca robót.

Art. 5. Każdy rozkład na obce włości powinien być bez przeciążenia ułożony, przez Kommissye Woiewódzkie Kommissyi Rządowej

Spraw Wewnętrznych i Policji poprzedniczo do zatwierdzenia przedstawionym, a gminom i właścicielom część traktu będzie ile możliwości wyznaczona, aby stale utrzymywaną była.

Art: 6. Nie mają prawa do pomocy z obcych włości właściciele, pobierający na mocy upoważnień Rządowych opłaty mostowego i grobelnego do utrzymywania tych przepraw z których opłaty biorą.

Art: 7. Będą utrzymywani z Skarbu publicznego biegli kierujący robotami około dróg, iako to: miernicy, budowniczkowie i t.p.

Art: 8. Gdzieby do utrzymywania traktu sposoby w artykule drugim wskazane nie wystarczały, Skarb publiczny w części do wydatków się przyłoży.

Uskutecznienie postanowienia tego, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyynéj dnia 14 Maja 1816.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Radzca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady,

(podpisano) Kossecki.

Zgodno z oryginałem, Radzca Sekretarz Stanu,

Jenerał Bdy, (podpisano) Kossecki.

Kommissya Woiewódzka biorąc za prawidło powyższe ustawy, niemniej stosując się do reguł przez zwierzchnią iey Władzę wskazanych, następujące dla Urzędników publicznych sobie podwładnych, wydać raz nazawsze trwać mające przepisy.

T Y T U Ł I.

O ogólnych obowiązkach względem ułatwienia i utrzymywania dróg i komunikacji publicznych.

Arto. 1. Gdy wszelkie Kommunikacye tak lądowe iako i wodne do wzajemnego udogodnienia w Towarzystwie żyjących ludzi należą, przeto też każdy właściciel i posiadacz gruntu, z natury praw sobie służących, do znoszenia wszelkich obowiązków do gruntu przywiązanych, w moc powszechnego prawa będąc zobowiązany, do udzielania gruntu swego na drogi publiczne, niemniej do utrzymania ich, równie grobel, mostów, przewozów i t. podobnych obiektów, które tylko iako prostą Kommunikacyą między jedną a drugą mają, lub o-

osadą albo wsią, osadą lub Miastem, przez to powszechne prawo jest zniewolonym. — Takowe proste i bezpośrednie Kommunikacye, powinny być zawsze i wszędzie kosztem właścicieli i posiadaczy gruntu ułatwione i utrzymywane, stosownie do przepisów w tej mierze przez Władzę Policyjną wydanych, iak to artykuł 3ci. Ustawy Namiestnika z dnia 14 Maja r. z. obiawia.

2do. Ze zaś drogi od Miasta do Miasta prowadzące przez ułatwienie mianowicie handlu i ogólnej krajowej komunikacji, szczególnie dla ogółu pożytecznymi stają się, a przez częstsze one zepsucie, ciężar naprawy i utrzymywania prywatnemu Właścicielowi lub posiadaczowi gruntu byłby zbyt trudnym do zniesienia, przeto też w tej mierze od ogółu, pomocy w pewnej proporcji doznać powinien, iak to Artykuł 2 tejże samej ustawy Namiestniczej najwyraźniej zastrzega.

3tio. Następnie więc co się tyczy materiałów i majstrów do wystawy lub reparacji tak mostów iako i grobel, podług przepisów policyjnej władzy na traktach publicznych wykonać się mianey, takowych każdy właściciel i posiadacz gruntu dostarczyć jest zobowiązany — Gdyby zaś dla ubóstwa lub szczególniejszych miejscowych okoliczności, dostarczenie materiałów i majstrów dla właścicieli lub posiadaczy gruntu, zbyt było uciążliwym, w takowym tylko przypadku, Rząd onym pomoc swą w tej mierze dać przyrzeka, a to stosownie do Artykułu 8go tejże Namiestniczej ustawy.

4to. Zwózka materiałów i wszelka ręczna robota, dostarczoną ma być przez z towarzyszące gminy, a to co do fur podług liczby włok ornych wszelkiego gatunku, bądź folwarcznych, bądź wiejskich i miejskich do katastrów Obwodowych zanotowanych, tak aby równie Właściciele Dóbr z gruntów przez siebie samych użytkowanych iako, też i wszelkiego stanu Włościanie, za nadanym przez nich prawem osiedli, do tego Publicznego ciężaru w przynależnej proporcji przykładali się, która reguła służy równie dla Dzierżawców Dóbr Koronnych i Narodowych prawa i obowiązki dominialne reprezentujących. Ci względem wydatków ztąd wynikających do przełożonej nad sobą władzy ekonomicznej wcześniej odnosić się powinni, to jednakże odnośzenie, co do wykonania obowiązków powszechnych i całemu krajowi wspólnych, bynajmniej opóźniać nie może i w tej mierze Obwodowej lub Woiewodzkiej Policyjnej Władzy równie iak inni Obywatele ulegać mają i dla tego właśnie względem dostarczenia n. p. potrzebnego na faszyny chrustu, niemniej drzewa do budowy mostu i znaków drożnych potrzebnego, wyiednywać sobie powinni u Wyższej Władzy Eko-

nomicznej, stosowne wskazania i Assygnacye, inaczej ulegać będą rygorowi prostej policyiney Exekucyi i ponoszeniu kosztów tak na ugodzenie potrzebnych Rzemieślników, iako też zakupienie materiałów, z przyczyny opóźnienia, które przez Kommissarzy Obwodowych na ich rachunek ugodzonymi i zakupionemi by być musiały. Na przypadek jeżeli Włoki orne, nie są uregulowane i Katastra sam tylko wysiew obeymuia, na taki przypadek w rozpisaniu potrzebnych fur, zasada powyżey oznaczona wtym sposobie zastosowaną być winna, iż 5 korcy Ożyminy na 1 Włokę Magdeburgską rachowane być mają. Co do do starczenia robotników ręcznych, wszystkie osoby męzkie, od lat 15 do 50 lat liczące i do Książki Gminney ludności zaciągnięte, bądź przez siebie, bądź przez wynajętych Zastępców, do wykonania takowego publicznego obowiązku należeć mają, od którego ani stan ani wyznanie, nie wyłącza: wyjętemi są z pod tey powszechney reguły, osoby w gminie obcey bądź dla Interessów, bądź dla iakiegokolwiek innéy przyczyny zamieszkałe, i żadnym miejscowym zarobkiem nie trudniące się, nie mniej wszelkiego stopnia i natury urzędnicy lub inne Osoby z iakiegokolwiek bądź tytułu obowiązki publiczne sprawuiący.

5to. Utrzymanie dróg i przepraw na trakcie położonych w Zawodzie siedliskowym Miasta Wsi lub Osady iakiey, do właścicieli, posiadaczów gruntów i mieszkańców miejscowych, bez cudzey pomocy należy, wyjąwszy przypadki nadzwyczajne, siły tychże Mieszkańców przechodzące. Urząd miejscowy, takową czynność, miejscową robocizną, równie tak drogi iak przeprawy boczne, prostą tylko Komunikacyą między Miastami, Wsiami lub osadami ułatwiające, wedle wskazaney wyżej co do traktów publicznych proporcyi, skutecznieć winien.

6to. Ze zaś w niektórych miejscach exystuią uprzywileiowane opłaty mostowego, grobelnego i t. d. przeźo też uprzywileiowani na ten koniec Perceptorowie, obowiązani są z własnego nakładu, bez czyieykolwiek bądź pomocy, takowe obiekta z swey intraty w dobrym stanie i wedle przepisów policyinych utrzymywać, do którey reguły należą równie brzegi Rzek w miejscach przewozowych i same z nich na przewozy ziażdy. W takimże względzie uważać należy mosty i groble z przyczyny iakiegokolwiek bądź rodzaju młynów lub stawów wiakich bądź miejscach znajdujące się i korzyści Właścicielom przynoszące, iak to artykuł 6 Ustawy Namiestniczey z dnia 14 Maja 1816 roku wyraźnie zastrzega.

T Y T U Ł II.

O sposobie uregulowania dróg i traktów publicznych.

1mo. Stosownie do ustawy Namiestniczey z dnia 20 Kwietnia 1816 r. a mianowicie do Artykułów 1, 2, 3 i 4. wszystkie drogi publiczne, na trzy gatunki dzielą się; na trakty główne, średnie i drogi poboczne — Wymiar onych i szerokość przez Artykuł 5, 6 i 7, teyże ustawy są oznaczone, do czego Kommissarze Obwodowi w uregulowaniu traktów ściśle zastosować się mają a tym końcem, podług mappy Geograficznej prowadzenie traktów uregulują, mając wzgląd na przesadzane teraz stacje pocztowe których iednak przemianę w miarę dogodności miejscowej i podróżujących, z uwagą na zrzeczność w przesyłaniu pocztą Expedycyi Rządowych proponować Kommissyi Woiewódzkiej są mocni, lecz zawsze z dostatecznym udowodnieniem przyczyn gruntownych i iasných.

2do. Trakty wielkie i średnie z zachowaniem co do pierwszej klasy punktów pryncypalnych Artykułem 2 Ustawy Namiestniczey wymienionych, przez punkta pośrednie tak prostować są obowiązani, aby tym sposobem ile możności przez Miasta pomniejszych przechodziły iezeliby przez to nie było znacznego nadłożenia drogi dla podróżujących — W tey mierze trzeba mieć na pilney uwadze, trakty już exystujące, iezeli te gruntownie w dobrym i przepisami zgadzającym znajdują się stanie, także iak dalece grunt na dobroć drogi i łatwość większą iey utrzymania mieć wpływ może.

3tio. Wszędzie od Miasta do Miasta podług Mappy i geograficznego położenia, trakt publiczny w prostej linii projektowanym być winien, rozważyć następnie należy, iak dalece Wsie lub Osady, przez które dotychczasowy trakt idzie od takowej prostej linii są odległemi, znaczne więc skrócenie drogi, iezeli wielkie błota, góry, lub wąwozy, albo zbyt trudne dla ciężarów piaski i niskie grunta, takowemu sprostawianiu nieprzeszkadzają.

Miedzy Miastami i za pośrednie punkta traktu obranemi Wsiami i osadami, także z kolei proste linie projektowanemi być powinny z iednakową na przeszkody powyżey wymienione uwagą, a stosownie do tych pewne punkta załameków determinować trzeba, prostując raz na zawsze od iednego do drugiego bieg traktu, tym sposobem uregulować się mogącego. Karczmy pojedyncze przy traktach wystawione które żadney nieokazują w swej budowie trwałości, które dla podróżujących

cych żadney nie zabezpieczają wygody, które na koniec z łatwością przeniesionemi być mogą, na pomnożenie załamek wplywu mieć nie mają.

4to. Co do dróg bocznych, bezpośrednią Kommunikacją stanowiących, takowe od iednego miejsca do drugiego, z iednaką względnością na przeszkody miejscowe co do robienia załamek na traktach, iak się o tych wyżej powiedziało, w prostey linii prowadzone mi być powinny. W ogólności, należy ile możności wystrzegać się załamek a przynajmniej tego dopilnować, aby przez grunt iedneyże Włości w prostey linii droga prowadzoną była, obierając na granicy zetknięcia się gruntu dwóch Włości takowe punkta aby w wyprostowaniu od nich do Wsiów dróg pobocznych zwan ch, wspólna dla obydwóch włości znajdowała się dogodność. Zeby zaś przez namnożenie dróg niepotrzebnych, rolnictwu Kraiowemu uszczerbku i szkody nie zadawać, należy nadto wedle miejscowych okoliczności z pilną bacznąścią obierać pewne już na uprojektowanych drogach punkta, od których drogi w różne strony zręcznie rozchodzić się i znowu daley iak wyżej powiedziano, wyprostowanemi być mogą. Taż sama reguła służy względem rozchodzenia się traktów na różne strony, niemniej dla dróg Kommunikacyjnych, od Traktów do Wsi i Osad na boku położonych.

Drogi Ekonomiczne przez właścicieli gruntów dla Kommunikacyi z polami i łąkami swemi służące, a których podróżujący używać nie mają przyczyny, zależą zupełnie od woli i dyspozycyi tychże Właścicieli i posiadaczów gruntu.

5to. Z tego co się wyżej o uregulowaniu dróg raz na zawsze powiedziało naturalnie wynika, że od miejscowych wszędzie okoliczności i rozsądnego zastosowania się do powyższych Reguł Urzędników Publicznych, takową czynność powierzoną sobie mających przyzwoite wykonanie rzeczy zupełne zawisło.

Uregulowanie dróg pobocznych w okręgu gmin stowarzyszonych do Kommissarzy czyli Dozorców sekcyjnych (o których niżej) należeć będzie, zwolnym od kaźdey z interessowanych Osób do Kommissarza Obwodowego odniesieniem się. Co do traktów publicznych takowych uregulowaniem sami Kommissarze Obwodowi zatrudniać się mają, a w przypadku potrzeby lub powątpiewania, po decyzyi do Kommissyi Woiewódzkiej udawać się są zobowiązanemi, przedstawiając zawsze rzecz dobrze, ze wszystkich stron przyczynami objaśnioną, i z dołączeniem ręcznego przynajmniej rysunku, zostając za Sumiennosc przedstawienia swego Rządowi odpowiedzialnemi.

Jeżeli-

(Dalszy Ciąg w Dodatku)

DODATEK.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

(Dalszy Ciąg Urządzenia względem Dróg i Traktów)

Jeżeliby względem uregulowania traktu od Miasta do Miasta granicą Obwodów przeciętego, między sąsiedniemi Kommissarzami Obwodowemi bezpośrednio nie mogło zayść porozumienie, w takim przypadku obydwu z dołączeniem zaszley między niemi iak można nayspieszniejszey Korrespondencyi po decyzją do Kommissyi Woiewódzkiey udawać się powinni.

6to. Jeżeliby przy uregulowaniu traktów do szczególney iakiey posady, grunt został znacznie uszczuplony, w takim przypadku przez Dziedzica osadników, wynagrodzenie nastąpić winno. Jeżeliby zaś rzecz, do załatwienia między częstkowemi właścicielami zachodziła, takowych Kommissarz Obwodowy porozumieć i poiednać obowiązany. W każdym przypadku, trakt dawny służyć może za wynagrodzenie, a w przypadku zachodzącego sporu, takowy dobrze przez Kommissarza wyjaśniony, do rozsądzania Administracyynego Kommissyi Woiewódzkiey, wchodzący w atrybucye byłey Rady Prefekturalnéy, wedle przyiętych w téy mierze zasad, przedstawionym być winien.

7mo. Wszędzie na zkraini Miast lub Wsiów, przez które trakty publiczne przechodzą, zakopane być powinny słupy gładko obrobione, zheblowane, naymniéy 12 cali grube, a 4 łokcie nad ziemią wysokie, i oleyną farbą w kolorach narodowych pomalowane, u góry zaokrąglane, na półtora łokcia przynaymniéy głęboko w ziemi osadzone, a dla zapobieżenia ugniciu dobrze osmalone. Na takowych w półłokciowym odstępie od góry, ma być mocno przybita tablica, na téy zaś ma być wypisane nazwisko Miasta lub Wsi, Obwodu i Gminy w której leży. W tymże samym od góry odstępie mają być mocno horyzontalnie po osadzone na 6 cali szerokie, a 2 łokcie długie skałowki, na których wypisać należy: odległość do Miasta naybliżey na

pryncypalnym trakcie położonego, i nazwisko Wsi najbliższey przez którą trakt wskazany przechodzi. — W słowach do Miasta N. mil N. przez Wieś N.

Gdzie trakty w polu rozchodzą się, podobnie wszędzie drogowskazy bez tablic, lecz z takimiż samemi skazówkami, ile się traktów rozchodzi, osadzonemi być powinny.

Na granicy każdej gminy osadzonym być powinien słup, takieyże wielkości z tablicą, nazwisko gminy wymieniającą, podobnie na granicy Obwodu słupy podobne zakopanemi, na których tablice być mają, z wypisaniem na nich nazwiska Obwodu.

T Y T U Ł III.

O sposobach robienia i utrzymywania dróg.

1mo. Jak się już wyżej rzekło, trakty wielkie, średnie i drogi poboczne, trzymać powinny szerokość prawem przepisaną: po obydwóch stronach, powinny być okopane rowami do spadku wody regulowanemi, od 4 do 6 stop szerokiemi, których burty przynajmniej jedną stopę spadzistości mieć mają, a to w miarę potrzebnej do wyniesienia drogi ziemi, tak, aby spad rowu przynajmniej 2 stopy miał szerokości. Takowe rowy do wymiaru szerokości drogi nie należą; która szerokość co do traktów głównych w zbyt niskich miejscach, kosztownych grobel wymagających, w miarę miejscowych okoliczności, aż do szerokości traktu średniego zmniejszoną być może.

2do. Ziemia z rowów nie na brzegi lecz na środek drogi wyrzuconą być powinna, aby droga była kabłąkowata i w środku czyli na grzbiecie przynajmniej 12 stopy nad wysokość brzegów wyniesioną, aby nigdy na niej woda zastanawiać się niemogła, lecz żeby do rowów zawsze ściekała. Jeżeliby na uregulować się mającey drodze, znalazły się górki, takowe najprzód znieść trzeba; podobnie doły, najprzód drobnemi kamieniami lub gruzem z pomocą gdzie potrzeba faszyny zarównać i dobrze ubić, a dopiero po takim przedwstępny wyrownaniu gruntu, rowy kopać i drogę wedle przepisów na kabłąkowatą wywyższyć.

3tio. W miejscach niskich błotnistych i ilastych, należy spad drogi najprzód umocnić za pomocą kamieni i faszyn. Kamienie większe powinny być na sztorc także kabłąkowato ściśle stawiane, dobrze ubite, a między temi drobnemi lub tłuczonymi, wszystkie nierówności zapęłnić i ubić należy. Na takowe pokrywszy nieco ziemią, układać na-

leży regularnie faszynę wiązaną i iednaką miarę trzymającą; wiążąc faszynę giętkimi gałązkami użyty do niey chrust w odwrotnym sposobie składać należy, tak aby wszędzie iednaką trzymała grubość i aby ściśle ułożoną bydz mogła. Następnie faszynę dobrze ziemią przykryć i ubić, strzegąc się, aby przyciśnięta od ciężaru w iednym brzegu, drugiey nie odnosiła, dla tego też właśnie poiedyncze gałęzie kładzionemi bydz nie mogą. Jeżeliby grzbiet drogi w miarę nizkości mieysca, lepszego potrzebował umocowania, drugą warsztę faszyny, na grzbiecie ułożyć potrzeba i tak iak pierwszą umocować i ziemią dobrze okryć, gdyż na powietrzu prędko niszczeie.

4to. W braku iednego z tych materyałów i w przypadku trudności zprowadzenia onych, iednym z nich kontentować się można, a gdzie sposobność pozwala, do pomocy gruzu lub zuzła z hut użyć.

5to. W ogólności groble w mieyscach lgnących porobione, na samym wierzchu nawieść trzeba iak można naybardziej dziarnistem piaskiem przynajmniey na stopę i w ówczas ostatecznie przepisana kabląkowatość drogi uregulować, co ią nayistotniey od zepsucia zabezpieczac będzie.

Takowe groble tak wysoko sypać należy, aby nad naywyższe wezbranie zbiegającej się wody, wyniesionemi zawsze były.

6to. W nayniższych mieyscach groblowych, należy porobić poprzeczne rowy w miarę potrzeby szerokie i podług zasad niwellacyi głębokie, dla ułatwienia lepszego ścieku wody.

Zeby zaś w tych mieyscach woda nie zatrzymywała się, groble niepsuła, należy w bok do stosowney odległości prowadzić i kopać rowy do spadzistości gruntu zastosowane, aby niemi zbyteczna woda odpływała.

7mo. Na takowych poprzecznych rowach, na szródku grobel stawiać potrzeba mosty, przynajmniey 12 stop szerokie; w miarę taniości i większey łatwości wystawy mostu, takowe murowane, lub z drzewa budowane bydz mają. Jeżeli się murują, sklepienie szczególniey mocno zrobione, i dobrem wapnem spoione bydz powinno, do czego rozsądnego i umiejetnego Rzemieślnika użyć należy.

8vo. Rowy pod mostami przynajmniey 12 stop szerokości trzymać mają, boki onych pod mostami drewnianemi z kamieni wymurowane, lub przynajmniey dla zabezpieczenia całosci, dobrze wydarnowane bydz powinny. W drugim przypadku, należy w nich poosadzać grube i osmalone pale, na których dopiero kłaść belki. Belek takowych na czop dobrze osadzonych i umocowanych, naymniey 3 pod szeroko-

ścią mostu znajdować się powinno, i na nich dopiero należy układać ściśle i równo bale, najmniej 4 cali grube i takowe do belek dobrze przywiercić, aby się żaden z nich pod ciężarem niepodnosił, dla tego też wszędzie do belek przystawać powinny.

9mo. Jeżeliby rowy pod-mostowe musiały być szerszemi, lub gdyby dla obfitości wód pod mostami płynących, takowe dłuższe nad stop 12 budowanemi być musiały, wówczas w odległości stop najmniej 12 w pośrodku pale dobrze ubite, osadzone i z sobą związanemi być powinny, na których podporach belki układane i przynależnie związane być mają.

10mo. Tak przy mostach większych jak i mniejszych zjazdy tak uregulowane być powinny przez podniesienie do nich trytfy, aby od wszelkich przypadków, iakie przykre z mostów zjazdy sprawiają, podróżujących zabezpieczały. Aby zaś Ziemia z trytfy pod most przy wiązadach nieusuwała się, zewnętrznem zastawianiem bali, zabezpieczyć ją od tego trzeba, a wiązdy drobnemi Kamieniami wybrukować, albo przynajmniej równo ułożonemi i ubitami ugruntować, pokrywшы takowe dziarnem.

11mo. Wszystkie mosty po bokach kobylicami obwarowane być mają najmniej na 2 łokcie wysokiem. Jeżeli słupki kobylicowe w belkach mostowych dobrze osadzonemi i z dwóch stron z temiż dla mocy związanemi być nie mogą, należy takowe dobrze osmaliwszy w ziemię w końcach mostów wkopać, w odległości przynajmniej 2 stop od burty poprzecznego rowu. Poręcze na słupkach tak osadzać trzeba, aby kant wierzch ich formował tym sposobem trudniej zepsuciu od wilgoci podpadać. Takowe poręcze na czop w słupkach osadzone i dobrze zawiercone, trzymać powinny przynajmniej 6 cali grubości w kwadrat, powiunny być razem ze słupkami olejną farbą w narodowych kolorach malowane.

12mo. Jeżeli droga idzie nad iaką przepaścią, stawem, jeziorem, rzeką, lub znacznym strumieniem; wszędzie w podobnych miejscach, takiemiż kobylicami zabezpieczoną być powinna.

13mo. Dla zabezpieczenia grobel od zepsucia i zerwania przez wody na wiosne znacznie wzbierające, mianowicie w nizinach, należy takowe uspołu wzdłuż rowów od połowy głębokości rowu zaczynając, wszystkiemi krzewami mianowicie rokiiną i wierzbina gęstą z początku wiosny obsadzać, aby tą wodę naciskającą na groble, wtrzymywały.

14mo. W ogólności wszystkie trakty publiczne drzewem w odległości najwięcej 15 stop jednego od drugiego, o dwie stop za rowami wysadzone być mają, co szczególnie na wiosnę za pierwszym rosem

marznięciem Ziemi, a w Jesieni po opadnięciu liścia skutecznym być ma. Najlepiej są do tego gatunkami z drzew krajowych. Lipa, Wiąz, Jarzębina, Osina, Topola, Wierzbina, Brzezina i Jwina, które gatunki ile możności iednostaynie sadzić należy lub regularnie przynymniej przeplatając, dla sprawienia tym przyjemniejszego dla oka widoku.

Przed sadzeniem tych Drzew, należy wykopać dla każdego dół przynymniej 3 stopy średnicy mający i tyleż głęboki, które doły do sadzenia Wiosnowego już w Jesieni, a do sadzenia Jesiennego na wiosnę przygatowane być mają aby wyrzuconą Ziemię powietrze dobrze przeięło i uprawiło. Szrodek dołu cali piętnaście od brzegu zewnętrznego równ, oddalonym być winien. Wszelakie drzewo do sadzenia użyte, powinno t. zymać przynymniej 4 łokcie wysokości, i powinno mieć nieuszkodzone korzenie, inaczej próżną byłaby w sadzeniu onego robota. Trzeba ie tak uwinnie zasadzać, aby korzenie słonce lub powietrze nie wysuszyło, inaczej do przyięcia się są trudne; należy gałęzie onego do 3 łokciowey wysokości podkrzesać, a zbytnie na bok wyrastające gładkim przyrżnięciem skracać. Jeżeli wierzbina sadzoną być ma, trzeba proste tylko gałęzie przyzwoitą długość mające, dla zachowania iednostayney wysokości dobierać, dobrze będzie kiedy przed wsadzeniem iey w ziemię, te końce, które mają być wkopane, przez tydzień moknąć będą, dla tym prędzszego iey przyięcia się.

Drzewo sadzone do takiej głębokości w Ziemię wpuszczane być powinno, wiakiey się wprzód przed wykopaniem znajdowało: w gruncie piaszczystym należy ie nieco głębiey w ziemię wpuścić i korzenie dowiezioną dobrą ziemią obsypać, obsypując letko ziemią natrząsać, jeżeli jest woda w bliskości takową zlewać, nogami coraz bardziey utlać, ażeby przyzwoicie umocowane zostało. Dla zabezpieczenia od wywrotu, złamania lub uchylenia, należy przy każdym półtora łokcia wysokie kołki posłużyć na krzyż osadzić i razem z drzewem mchem suchym od zepsucia korę zabezpieczywszy, dobrze rokitową skręconą wicią związać, a na wierzchu do koła darną drzewo obłożyć ażeby poruszona ziemia nadto nie wysychała.

15mo. Osobliwie w zapolach należy przysposabiać zapasne szkółki drzew, do wysadzenia traktów publicznych potrzebnych, które właściciel gruntu dostarczać iest winien. Tym końcem mianowicie w Dziedzinach znaczniejszych powinny być poobierane place i takowe ogrodzone dla wychodowania w nich potrzebnego do wysadzania dróg drzewa. Najnsadniey takowego przysposobić można w gatunkach które z nasieniętych gałęzi i rozek przymują się i wyrastają. Między temi wierz-

Wina i topol Saska nayłatwieysza iest do przyięcia. Zasadzanie i założenie takowey szkoły, dlać się powinno zwyczajnym ogrodniczym sposobem, należy tylko dobierać gałązki proste, takowe po przyięciu od dołu podkrzesywać aby tym lepiej w górę pędziły. Do wysadzania dróg dopiero w tenczas użytymi być mogą, gdy do przepisaney wysokości dorosną i gdy dobre popuszczają korzenie.

16mo. W Borach i lasach drogi do przepisaney prawem szerokości doprowadzone, i gałęzie od drzew przy brzegach stojące, do 6ciu stop wysokości okrzesanemi być powinny, pnie wszystkie i korzenie tak wszędzie wykopane być mają, ażeby nigdzie poiazdy o nich uderzać nie mogły.

17mo. Jeżeli przykrych wąwozów i gór pominąć nie można, pierwsze przynajmniej tak rozrzeszczone być powinny, ażeby dwa poiazdy w nich minąć się mogły, a w nayeźszym przypadku, trzeba przynajmniej od pewney do pewney odległości, obmyśleć na ten koniec ustępy. Ponieważ w wąwozach droga nayeźciey i nayłatwiey przez zbieg wiosnowey wody bywa psutą, przeto też szczególnie w téy mierze od zepsucia ubezpieczać ją należy, robiąc też koniecznie kałużkowatą i dając po brzegach chociaż pomniejsze rowki, aby niemi woda spływała.

Góry tak skopywane być powinny żeby nigdzie nie miały przykréy spadzistości tak często dla poiazdów niebezpieczney, która przykrzeyszą nad iedną stopę na pięciu długości, większą być nie może. — Gdy spadzistość góry iest długa, należy nadto w pewnych odległościach porobić poprzeczne waliki na 3 stopy u dołu szerokie, i gruntownie umocowane, o które rozpedzony pojazd w swym biegu mógłby się zatrzymać.

T Y T U Ł IV.

O sposobie użycia robocizny i o dozorze nad drogami.

1mo. Do uregulowania i utrzymywania każdego traktu publicznego od iednego do drugiego naybliższego Miasta prowadzącego, stosownie do punktu 4go, tytułu 1go, mają być raz nazawsze z towarzyszone gminy i włości, fury i robotników dostarczać obowiązane. Takowe z towarzyszenie zastosowane być powinno do stanu traktów i miejscowych okoliczności, trudniejsze lub łatwiejsze onych utrzymywanie stawiące.

Dla stowarzyszonych gmin, podług zasad wskazanych Kommissarz Obwodowy ułożyć ma taryffę robocizny tak na Dominia, częstkowych

Dziedziców iako i Włościan przypadających, z wymienieniem w rubrykach włók ornych i ludności miejsca każdego. Takowa taryffa w gch exemplarzach sporządzoną być mająca, zostawszy przez Kommissyą Woiewódzką zaaprobowaną, służyć będzie raz na zawsze za regułę, podług której potrzebne fury i ręczni robotnicy od szczególnych Kontrybucyj powoływani i kwitowani być mają.

2do. Ażeby przez użycie takowey robocizny, rolnictwu nie działo się uszkodzenie, tak fury iako i robotniki na czas dłuższy ani krótszy iak przez dni 3 ciągle, ciż sami używanemi być nie mogą.

Paletując onych nie więcej z iedney wsi lub folwarków, iak trzecią część z ogólny należności powoływać nie można, a za obeysciem całkowitey kolei, na nowo drugą, trzecią i tak dalej powoływać, póki zamierzona reparacya ukończoną nie zostanie.

Dominia i Folwarki do dostarczania fur z swych włók ornych obowiązane, iezeliby do zastąpienia takowego obowiązku włościan swych używały, powinni onym takową robocizną w zwyczajney pańszczyźnie potrącić, a to pod karą podwójney wartości dnia sprzężaynego.

3tio. Do roboty około dróg przybywający ludzie, powinni być opatrzeni we wszystkie narzędzia iakie w palecie wymienionemi będą. Właściciel gruntu obowiązany jest nadto wedle powszechny reguły, do regularnego kopania rowów dostarczyć zawsze na swój koszt człowieka, robotę grabarską w tey mierze i ile potrzeba umięcego, i sznurami opatrzonego, aby rowy proste w iednakiey szerokości i do spadku wody były kopane, i ażeby z nich ziemia przyzwoicie wyrzucaną została.

4to. Nad każdym traktem publicznym od iednego do drugiego Miasta prowadzącym, ustanowionym będzie główny Dozorca Sekcyyny. Kommissarzem *ad hoc* zwany, a w tym celu z pomiędzy Wóytów i Obywatelów naybliżey traktu mieszkających i zamiłowaniem porządku celujący, obranym być winien.

Do niego należyć będzie główny dozór i Dyrekcyja uregulowania i naprawy traktu podług zasady przepisów w niniejszym urządzeniu wyluszczoney, a iezeliby w wykonaniu takowey czynności znajdował iakie szczególniejsze przeszkody, po ułatwieniu onych do Kommissarza Obwodowego udawać się winien.

5to. Dla pomocy w dozorowaniu robót około dróg, w rozwożeniu paletów, i Exekwowanie nieposłusznych gmin, dodawanemi będą wedle potrzeby Kommissarzom Sekcyynym przez Kommissarzy Obwodowych Zandarmy: a gdyby takowe srodki nie były dość skuteczne

W zapewnieniu regularnego posłuszeństwa, w miarę żądanej pomocy, Kommissya Woiewódzka o pomoc woyskową wystarać się niezaniedba.

6to. W miarę miejscowych Okoliczności mianowicie do pierwszego uregulowania traktu, dodawanemi będą nadto Kommissarzom Sekcyinym biegli przez Rząd na Dyety zapłaceni, ażeby żadna wymówka w przyzwoitym rzeczy wykonaniu, nie mogła mieć miejsca.

Z temi Kommissarze Sekcyini pod zwierzchnią Kommissarza Obwodowego dyspozycją porozumieć się wcześniej powinni, względem przyzwoitego traktów uregulowania.

7mo. Robota dróg wedle powszechnego doświadczenia najlepszą jest na wiosnę, na ten koniec przeto czas od 15 Maja do 15 Czerwca dla użycia robotników przeznacza się: iako w porze najmniej gospodarstwu szkodliwym. Drugą porą naprawy dróg jest Jesień w Miesiącu Październiku, ale już mniej dogodna, dla tego też mianowicie robota grobel i wszelka inna ważniejsza, na wiosnę załatwioną być powinna, mniejsze tylko roboty i poprawka, w Jesieni ma mieć miejsce.

Co się tycze sadzenia drzew w wyborze na to czasu, do przepisów Tytułu 3 Artykułu 14 zastosować się należy.

8vo. W czasie naprawy dróg, Kommissarze Obwodowi takowe wszędzie obieżdżać i trudności ułatwiać winni, przestrzegając aby niniejsze zarządzenie w wszystkich punktach dokładnie i wszędzie wykonane było.

Po skończonej reparacyi traktu, bądź na wiosnę, bądź na Jesieni, każdy z Kommissarzy Sekcyinych obowiązany będzie naydaley w dni 14 zdać rapport.

a) w jakim stanie znajdował się Trakt.

b) jakie roboty uskutecznione zostały.

c) jak wiele dni pieszych i ciągłych do każdej szczegółowej roboty wyszło.

d) jaki materiał użytym został i od kogo dostarczony

e) Co do zrobienia w następnym czasie reparacyinym pozostać.

Z których szczególnych rapportów Kommissarz Obwodowy naydaley w dni 14 po onych zebraniu, ułoży ogólny z całego Obwodu w takichże samych rubrykach tabellaryczny rapport, z dodaniem; jaki urzędnik który trakt dozorował, niemniej uwag, szczególniejsze trudności miejscowe, objaśniających, z dołączeniem karty sytuacyjnej każdego traktu i z oznaczeniem na niej Sekcyi, która karta przez właściwego biegłego ma być zrobiona i za rzetelność poświadczona.

gno.

(Dalszy Ciąg w Dodatku)

DODATEK DRU-

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

(Dalszy Ciąg Urządzenia względem Dróg i Traktów)

9mo. Ponieważ pierwsze uregulowanie traktów, dłuższego niż za zwyczaj wymaga czasu, przeto też pierwsza robota około dróg nieco przedłużoną być może.

W prostowaniu traktów i dróg, względ mieć należy na terazniejsze zasiewy mimo tego wszędzie na gruncie wytknięte i przeoraniem oznaczone być mają, aby po zbiorach zboża robota w tych miejscach rozpoczęta być mogła i aby nadal te miejsca zasiewanemi nie były.

10mo. W szczególności każdy Burmistrz, Wójt Gminy, niemniej sołtys z włości, przez który grunt trakty i drogi przechodzą, ciągle pod karą porządkową, nad stanem ich ścisły dozór utrzymywać winien, aby wszystkie małe uszkodzenia, natychmiast przez właściwą gminę lub Wieś, naprawione zostały.

11mo. Tym końcem Sołtysi Wieyscy w każdą Sobotę, drogi przez grunta teyże Wsi przechodzące, zrewidować i nazajutrz to jest w niedzielę Wójtowi o nich zdać ustny raport są obowiązani, Wójt wykonania tego ściśle doglądać i ztemu zarządzać mają, pod własną odpowiedzialnością.

Toż samo skuteczniać powinni Burmistrze, na gruntach do Miast należących. Po każdej ulewie i burzy rewizya takowa i naprawa bezzwłocznie skuteczną być ma.

12mo. Ażeby zaś takowy obowiązek przez Urzędników Gminnych ściśle wykonywanym został, Kommissarze Sekcyjni z ubiegiem każdego miesiąca trakty i drogi pod ich głównym dozorem zostające, obiecać zechcą, naprawy powyżey zastrzeżone udysponują, a o dostrzeżeniach swych dla ukarania winnych Kommissarzom Obwodowym co miesiąc regularnie zaraportować nie zaniedbają.

13mo. Ostrzega Kommissya Woiewódzka że dla zupełnego przekonania się o stanie dróg i ich reparacyi, nie tylko Inżynier Woiewódzki, ale nadto Prezes lub Vice Prezes, obieżdżać i rewidować one będzie; a jeżeli trakty publiczne niedbale przez kogokolwiek bądź utrzymywane będą, wówczas niezwłocznie reparacya, na koszt gmin stowarzyszonych przedsięwziętą i wyexekwowaną zostanie. Urzędnicy zaś wszelkiego stopnia z zaniedbanie przynależnego dozoru, do przykłańdny od o-wiedzialności pociągnięci będą; przeciwnie celujący w tę mierze gorliwością, Rządowi do pochwały i nagrody przedstawianemi zostaną.

T Y T U Ł V.

O przepisach Policcyynych.

1mo. Ponieważ ledwie nie przy każdej wsi dla zabezpieczenia szkody w zbożu od inwentarza, znajdują się na drogach publicznych wrota, przeto takowe porządnie zrobione, i dobrze osadzone na traktach przynajmniej 12 stop, a na drogach pobocznych 8. stop najmniej trzymać powinny. Do przynależnego onych zamykania pod rżni są zobowiązowanemi. Jeżeliby zaś włość która od wszelkiej szkody zabezpieczyć chciała się, winna obsadzić na ten koniec ciągle znajdować się mogącą przy nich Osobę w tym celu ma wybierać człowieka zdolnego. Soltys zaś każdej Wsi przestrzegać obowiązany, ażeby dzieci do otwierania kołowrotów zbiegające się, przypadkowi łapiemu nieszczęśliwemu nie podlegały.

2do. Wszystkie przedmioty tamujące wolny na drodze przejazd, iako to: pnie, kamienie luźnie leżące, i t. p. zawady, wszędzie uprzątnione być mają.

3to. Kopanie gliny, piasku, tudzież składanie padlin nad drogą, zabrania się podkarami Policcyynemi. Terazniejsze doły z tąd poch. dzące zarzucone, a w przypadku niemożności, kobylicami opatrzone być mają.

4. Aby przez zbytnie zbliżanie się ciężarów lub pojazdów do rowów brzo-gi tych zarz. w. n. mi nie stawały, w odstępie dwóch stop od tych brzo-gów wszędzie co to łok i osadzone być mają wysokie na sztorck kamienie albo liteż pale, dla trwałości osmalane.

5to. Wiatraki nowe i inne przedmioty, któremi się konie strachać mogą, przynajmniej w odległości, bliżej nad sto łokci od drogi stawiać nie wolno.

6to. Każdego właściciela gruntu ostrzega się wyraźnie, ażeby takowy uprawiając, drzewa zasadzonego nie psował, kamieni na drogę

nie wyrzucał, pod karą Policyyną za złamanie lub zepsucie każdego drzewa Złt. Pol. 30, a za wyrzucanie kamieni Złt. Pol. 6, prócz obowiązku zasadzenia innego drzewa, za złamane i uprzątnienia wyrzucanych na drogę kamieni.

7mo. Tenże sam służy obowiązek naprawiania i kara 6 Złt. Pol. gdyby kto poważył się drogę przerywać i iey oznaczenia psuć lub rowy nieostrożnym zawracaniem i zbliżaniem się do nich sprzężaniem zarywać, albo gdyby takowe czymkolwiek zarzucać poważył się.

8vo. Niewiado jest nikomu żadnego inwentarza przez rowy z drogi na pole przepędzać i tym sposobem one psować, pod karą Policyyną 6 Złt. Pol. Urzędnicy Gminni obowiązani są w potrzebnych miejscach na ten koniec mostki porobić.

9no. Każdy przejeżdżający przez rów i iadący za rowem, a nie drogą zrobioną, za ten wytepek 6 do 12 Złt. Pol. kary Policyynéy zapłacić, zniewolonym być może.

10mo. Każdy ktoby poważył się zepsuć drzewo osadzone, uszkadzać poręcze u mostu lub drogoskazy, szkodę przez siebie zrobioną, naprawić i do zapłacenia kary Policyynéy od 6 do 30 Złt. Pol. zniewolonym być ma.

11mo. Wykopujący doły w bliskości drogi nietylko takowe swym kosztem zasypać, ale karę Złt. 6 zapłacić zostanie zmuszony.

12mo. Urzędnicy Gminni tak Burmistrze iako i Wóyci pod własną odpowiedzialnością takowych policyjnych wykroczeń dostrzegać i wszędzie miejscową baczną się zapewniać są obowiązanemi, a to pod własną za złe skutki odpowiedzialnością. Do nich należy wedle praw do Władzy ich przywiązanych, osądzenie takowych wykroczeń i ściąganie zań kar, która w miarę niemożności uiszczenia wykraczającego, na policyjne więzienie zamienioną być może. Połowa z tych kar powinna być zaraz wypłaconą Denuncyantowi za pokwitowaniem, druga zaś połowa do Kassy Gminney złożoną być ma. Ciż Urzędnicy Gminni co miesiąc, z osądzenia takowych wykroczeń i onych ukarania do Kommissarza Obwodowego dokładny rapport odsyłać mają, pod karą Złt. 6 za każde w tej mierze zaniedbanie. Tym końcem zapisywać mają w swych Dziennikach służbowych, policyjno sądniczych, kto, kiedy, za jakie przewinienie i w jakim sposobie ukarany przez nich został, i na co pieniężna kara obróconą.

13mo. Jeżeliby który z podróżnych dla złego stanu drogi, szkodził jakiejś podpadł, w takim przypadku gmina na której gruncie to się wydarzyło, szkodę podróżnemu wynagrodzić obowiązaną zostanie, a do podobnejże kary nadto Urzędnicy, tak Kommissarz Obwodowy, Burmistrz, Wójt i Soltys miejscowy w miarę winy każdego pro publico, pociągnięci zostaną.

14mo. Naostatek zastrzega Kommissya Wojewódzka, że gdy przy pierwszym uregulowaniu Traktów publicznych, ni które na nowo zupełnie robionemi być muszą, dla tej więc przyczyny w przypadkach nadzwyczajnych, cały Obwód powiatu lub ich części znaczne do jednego z tegoż samego traktu uregulowania i uporządkowania użytemi być muszą. W takowych zdarzeniach wychodzić będą od Kommissyi Wojewódzkiej do Kommissarzy Obwodowych nadzwyczajne upoważnienia z szczególnymi Instrukcyami i z poleceniem zrobienia nadzwyczajnego rozkładu fur i Ludzi dostarczonymi być mających, do takich nadzwyczajnych robót które zawsze jednakże podług Zasad w niniejszym urzędzeniu wskazanych, furi i robotnicy na ten koniec dostarczeni używani być mają.

Niniejsze urządzenie ażeby każdego niezawodnie wiadomości doszło, Wóyci i Burmistrze po gminach swych, nietylko w zwyczajnym sposobie lecz i po Ambonach wszech Wyznań ogłoszą i że się tak stało przed Kommissarzami Obwod wemi udowodnić mają.

W Warszawie dnia 29 Kwietnia 1817.

PREZES

R. Rembieliński

Filipiński. Sekr. Jeneral.

(Dołącza się Wzór do Tabell Paletowania Robotników)

